

N:o 72.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 8 Maj 1867.

” ” ” ” Andra Kammaren den 8 ” ”

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående utfärdande af ny instruktion för Riksdagens Revisorer öfver Diskontkontoret i Stockholm samt Lånekontoren i orterna.

(Banko-Utskottets Memorial N:o 27.)

S. A. K.

Sedan Riksdagen beslutat, att hädanefter särskilda Revisorer skola förrätta granskningen af Diskontkontorets i Stockholm förvaltning och räkenskaper, samt några andra förändringar blifvit erforderliga i hittills gällande af Eders Kongl. Maj:t den 20 November 1863 kungjorda instruktion för Revisorerne af Riksbankens Lånekontor i orterna, har Riksdagen upprättat följande förnyade instruktion, hvilken Eders Kongl. Maj:t täcktes genom nådig kungörelse till allmän kännedom meddela.

Instruktion för Riksdagens Revisorer öfver Diskontkontoret i Stockholm samt Lånekontoren i orterna.

§ 1.

Revisorerne, valde och förordnade vid hvarje lagtima riksdag, sammanträda årligen, hvad angår Diskontkontoret samt Lånekontoren i Göteborg och Malmö, första helgfria dag i Mars månad, men hvad angår Lånekontoret i Wisby, första helgfria dag i Juni månad.

Revisorerne utse inom sig Ordförande; och bör revisionsarbetet vara verkställt och afslutadt hvad angår Diskontkontoret i Stockholm och Lånekontoret i Göteborg

Göteborg inom en månad, hvad angår Lånekontoret i Malmö inom tre veckor samt hvad angår Lånekontoret i Wisby inom åtta dagar.

§ 2.

Revisorerna skola taga noggrann kännedom om Kontorets styrelse och förvaltning samt granska det föregående årets afslutade räkenskaper, kassabehållning, handlingar och lånedokument, dervid sorgfälligt tillses: att lånen blifvit inom fastställda tider antingen till fullo betalade, eller, med erläggande af föreskrifna kapitalafbetalningar, omsatta; att förskotts- och öfverräntor, riktigt beräknade, kommit Kontoret till godo; att lagsökningsärendena blifvit med all erforderlig skyndsamhet och nit handlagda och bedrifna, samt Kontorets rätt och bästa, genom nödiga bevakningars anställande, med noggrannhet iakttagna. Revisorerna tillkommer äfven bestämman, hvilka lån skola, såsom osäkra, inom linien föras, samt afgifva yttrande angående de fordringar, som af Kontorens styrelser hos Banko-Utskottet föreslås till afskrifning.

§ 3.

Finna Revisorerna under förrättningen sådana förseelser eller afvikelser från gifna föreskrifter vara begångna, antingen af Styrelsen eller af Kontorets tjänstemän och betjening, att åtal derå följa bör, ega Revisorerna, i förra fallet att derom omedelbart hos vederbörande göra anmälan, och i sednare fallet att mot den eller de felaktige åtal anbefalla.

§ 4.

Revisorerna böra tyst och förtegardt hålla hvad som rörer enskilde personers förhållanden till Kontoret. Revisorerna vare derjemte förbjudet att ingå i något slags disposition af Kontorets medel, under hvad titel och till hvad behof det vara må, utöfver de anordningar, som här nedan i 7 och 8 §§ omnämnas.

§ 5.

Efter fulländad granskning afgifva Revisorerna berättelse om hvad dervid förekommit samt om Kontorets vid granskningen befunna ställning, hvarjemte Revisorerna skola yttra sig angående décharge för Styrelsen; och bör berättelsen, af Revisorerna underskrifven, derefter jemte alla vid revisionen förda protokoll samt décharge-yttrandet ofördröjligen tillställas Fullmäktige i Riksbanken, för att genom dem aflemnas till närmare granskning af Riksdagens Revisorer af Riksbanken.

§ 6.

De för hvarje år utsedde Revisorer kunna ock sedermera, när som helst under årets lopp, anställa revision, i hvilket afseende de äro berättigade, att på stället taga kännedom af Kontorets alla handlingar och räkenskaper, dock under iakttagande, att derigenom någon rubbning eller uppehåll i Kontorets vanliga göromål icke må förorsakas; skolande dock dylik revision förrättas af minst två Revisorer.

§ 7.

Hvarje Revisor eger beräkna traktamente af tio Riksdaler om dagen under tiden för revisionsförrättningen, äfvensom resekostnadsersättning från sitt hemvist till revisionsorten och åter, sålunda att ersättningen utgår: när resan sker med skjuts, efter tre Riksdaler 75 öre för milen; när resan sker på ångfartyg, med ett belopp, som motsvarar afgiften för dubbel hyttplats eller, då hytt ej förekommer, en salongsplats; och när resan sker på jernväg, med ett belopp, motsvarande afgiften för plats i första klassens vagn; bärande ersättningen utgå efter det eller de olika sätt att färdas, som för resan verkligen begagnats. Resekostnadsersättning tillkommer dock icke Revisor, som, i följd af annat allmänt uppdrag, under den tid revisionen pågår, vistas å revisionsorten, samt för sådant uppdrag åtnjuter dylik ersättning; och traktamente utbetalas ej till Revisor, som tillika utöfvar riksdagsmannakallet och därför uppbär arfvode.

§ 8.

Lämpliga arfvoden åt den i och för revisionsförrättningen anställda kansli- och vaktbetjening, ega Revisorerne att, i mån af arbetets vidd och beskaffenhet, bestämma, samt anordnandet deraf åt Styrelsen uppdraga.

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 8 Maj 1867.
